

בדהרבי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

מנהגינו בהעמדת כלי חמץ לנוי

כתב מרן הגר"י רצאבי שליט"א בשע"ה סי' פ"ג ס"ב: בזמנינו שעשיית המאכלים היא במפעלים ובתי חרושת גדולים, ורבו ההמצאות והחידושים בהכנתם, באופן שלא יעלה על הדעת שיש חשש תערובת חמץ למי שאינו מצוי אצלם ובקי בדרכיהם, ורבה המכשלה ח"ו, לכן אסור ליקח אלא אם יש עליהם כתב הכשר מרבנים יראי השי"ת ידועים למוסמכים ונאמנים ביותר. ולא עוד אלא שמנהגינו פשוט מימי קדם ועד עתה להחמיר ביותר עד קצה האחרון, וכשיטת הגאונים והרמב"ם ועוד פוסקים שחמץ שנתבטל בששים קודם הפסח, אפילו הכי חוזר וניעור בפסח. ולא רק יבש ביבש (כמו האשכנזים) אלא אפילו לח בלח, ואפילו רק טעמו ולא ממשו, ואפילו הבלוע בדפנות הכלים מחמץ גם בקדירה שאינה בת יומה שהוא נותן טעם לפגם אוסרים (וכמ"ש הרשב"א והפרי חדש). ומי יערב אל ליבו לפרוץ גדין של ראשונים. לפיכך יש לזהר גם מכמה מאכלים שיש עליהם הכשר לפסח, כיון שיש מהם (הספרדים) שסומכים על הביטול בששים שלפני הפסח. כמו כן במשקים אע"פ שיש הכשר מהודר ביותר (מהאשכנזים), יש לחקור ולדרוש אחריהם.

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה וגו' ואתו אחליאב וגו' (שמות לה. ל, לה)

מובא ב'מנחת יהודה' למוהר"י גופאן זצ"ל משם ה'מדרש הגדול' על פסוק זה בזה"ל: מפני מה נבחרו שני שבטים הללו למלאכת המשכן, מפני שהם משולים באריה, ביהודה כתיב גור אריה יהודה, ובדן דן גוי אריה, והקדוש ברוך הוא נקרא אריה דכתיב אריה שאג מי לא יירא, ובית המקדש נקרא אריה דכתיב הוי אריאל אריאל. אמר הקדוש ברוך הוא, יבאו שני שבטים המשולים באריה, ויבנו בית המקדש הנקרא אריה, לשמי הנקרא אריה. וכן בבית עולמים אריה בנאו, זה שלמה. ואריה החריבו, זה נבוכדנצר הרשע דכתיב עלה אריה מסובכו. ועתיד לבוא אריה, זה הקדוש ברוך הוא דכתיב בונה ירושלים ה'. כן יאמר רחום. עכ"ל.

כל אדם ואדם ניחן בכשרון משלו, וכן כל שבט ושבט וכל עדה ועדה. אינו נכון שאדם ירע לבבו מדוע הוא לא בן לעשירים, או בן לשבט מסוים. מתכונת הבריאה חייבת להיות כלולה מכל גווני האוכלוסיה. כשם שאנו מבינים שצריך שיהיה פירות שונים ומינים שונים וצבעים שונים וטעמים שונים, דללא זה, הבריאה תהיה פגומה, ותאות האדם לאכילה ובריאותו יפגמו. כן דבר זה כאשר אנו רוצים להלל להשי"ת על כל טובו וחסדו אשר עשה עמנו תמיד, אנו צריכים להיות כלולים מכל גווני האוכלוסיה וכל אחד ואחת צריך להודות לו ולשבחו ולעשות רצונו ממקומו אשר נברא בו.

ודבר זה אינו רק בינו לבין קונו אלא בכלל בצורת התנהלות הבריאה, שיש לכל אחד ואחד לעשות את המוטל עליו ולהעריך את עצמו כפי שהוא צריך להיות באמת ולא לחפש התנשאויות והשוואות בקרח ועדתו. לא לחינם אמרה תורה 'כי את הבכור בן השנואה יכיר לתת לו פי שניים' (דברים כא. יז) וזה אפילו אם אחד משאר הבנים יותר חכם מאחיו הבכור. לכאורה מה נשתנה הבכור? הרי התורה בעצמו אמרה לא לגרום לקנאה ושנאה וכו', ובוהו שמצוה לתת לו פי שניים, על פניו נראה שדבר זה מביא לכל אלו. אלא אדרבה היא הנותנת. כאשר אדם יודע שכל אחד ואחד במעלתו צריך לפעול וכן לקבל לפי מה שקבע לו הבורא יתברך, מה לו להלין ולקנא באחר. דאין השכר לחיי נצח נמדד לפי התואר, אלא לפי מעשה התואר, ר"ל, האם עשה האדם די לפי התואר שקיבל. ומי שלא עשה תפקידו בעולם הזה כפי התואר אשר חננו יתברך, יתבע על זאת. והוא שאמרו חכמינו ז"ל 'צדיקים הקב"ה מדקדק עמהם כחוט השערה'. ואם נתנו לאדם עשירות ולחברו עניות, ידאג העשיר שלא יתבע אם לא עשה צדקות כפי הצריך לעשירתו, ויגל העני שלא הביאווה לידי ניסיון זה.

ואל יתהדר האדם במצנפת שאינו שלו, ר"ל, כגון שיש מצעירי הצאן שזכו לישב באהלה של תורה ומרגישים בעצמם שידיעתם רחבה, ומחברים ספרי הלכה או מורים הלכות לרבים וסומכים על דעתם ובינתם, ובאמת אינם עדיין ראויים לאיצטאל זו. ומילא אם זה היה 'במקום שאין איש' היו מקיימים בנפשם 'השתדל להיות איש' (אבות פ"ב מ"ה), נחא. אך היום רבתה תורה ב"ה ולא אלמן ישראל, ובפרט שאפשר בנקל לברר דיני ופסקי הלכות. ולא באנו להכליל אך רבה המכשלה, ומביני דבר יבינו דברינו.

והגורם לדברים אלו הוא, החינוך מקטנות. ראשית יש להרגיל את הילדים לשמוח במה שהם ולהשתדל לעשות את המירב כפי מעלתם. אך מאידך אין להם להצר במעלת חבריהם ובמעשיהם. אדרבה יש לשמוח כאשר השני מצליח. וכן להרגילם לא להחליט ולפעול ללא התייעצות עם מי שגדול מהם. עצמאיות היא דבר טוב, אך לאחר התייעצות נכונה. ולפעמים ההורים או הסובבים גורמים לילדים ואף לאנשים לטעות, כאשר במקום להעמיד אותם על טעותם משבחים אותם בטענה 'שלא יפגעו'. ודברים אלו יפעלו בילדים רק כאשר הם רואים שהוריהם שמחים בהצלחת אחרים. כגון כאשר השכנים מרחיבים ביתם וכיו"ב, וההורים מבטאים ואפילו בינם לבין עצמם שמחה ומלות ברכה לשכניהם. אך לצערנו רובא דעלמא נכשל בעניינים אלו. וכבר שמענו אנשים שהתמרמו שנתנו מזמנם רבות למען הוריהם, ובסוף חתמו שהירושה תהיה לילד אחר וכיו"ב. אך מאידך כשהחינוך טוב ונכון, נמנע כל הצער והסבל. דכאשר האדם מחונך שיתן מכחו ועמלו להוריו כי כך צוהו ה' ב"ה, לא יצפה לגמול ולא ידאב לבו. וכבר סיפרה אחת המבוגרות אשר התגוררה בהרצליה והיתה נוסעת מידי יום ברכבת לאחר עבודתה לפרדס חנה בשביל לטפל באביה. ופעם אחת אמר לה אביה שהוא יוריש לה כל נכסיו. כאשר שמעה זאת, ביקשה מאביה, אל תתן לי כלום, הבנים צריכים לקבל את הירושה ע"פ התורה ולי לא חסר דבר. אך אביה סרב לקבל דבריה על אף הפצרותיה הרבות. לכן פנתה לאחי אביה שהיה שם והתחננה לפניו שיניא את אביה מרצונו זה. ואכן בסופו של דבר כך היה. אשרי המגדל בניו לדעת נכונה.

יעורכו מפי עליון כל התלמידים אשר חרף נגף וחקורונה, הם ממשיכים ללמוד תורת אבותינו חיים, מרבים קדושה בעולמם ומשחרים האוירים. יחיד יעלו במעלות התורה וחזראתה, ויזכו לרכוש כל ארבעים ושמונה קניינים. ויחא שמם נפץ בעולמם מתורתם, לעד ולנצח נצחים. ושוב שם משמן טוב יחיו נקראים.

מחידושי רבותינו

מוהר"ר סעדיה בן אור זצ"ל
בחיבורו נתיבות חכמה נתיב המועדים פ"ג

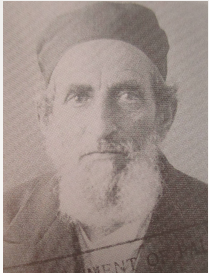
חג הגאולה

פתרונות לפרשת 'כי תשא'
אחודה חידה! פ"א לפופה כתובה שלוש
בראשית הפרשה ושלוש באחריתה.
הזוכה בהגרלה: מי שהכל שלו.
מי בתמונה: הרב שלום מגרה
הזוכה בהגרלה: אהרן צדוק.

אזרח חיה!
ארות שאינם שוים
ואף לא בגוף דומים
וגם לא במעשה שוים
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

לרפואת

שירה בת נח לוי
בשכחע"י

חדש ניסן הוא חודש הגאולה, ועליו אמר הכתוב (שמות י"ב) החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה, ותיבת ראשון הוא לשון ראשוניות התחדשות והתרגנות מכל העניינים שאינם בהירים וטובים, והנקודות הכהות אשר נדבקים באישיותו של כל אדם, בידועים ושלא בידועים.

ואשרי האיש הישראלי המתחדש ומתרגען בחודש זה, ואזרח חיל ומחליף כח לעבוד את ה'. וע"י ההתעוררות זוכים לתנופה חדשה בכל דבר הקשור בחובה קדושה לעשותו, ואין לך חובה מקודשת יותר מעבודת הקודש, למלא את כל אשר דורש מעמנו הבורא ית"ש בשמירת מצוותיו ולימוד תורתו הקדושה.

ולפיכך צריך האדם להשתדל ולהתחזק לעמוד על המשמר נגד הסיבות המונעות אותו בדרך ההתחדשות, והם כבודו האישי וחיי המתורות, אהבת התענוגים האהובים עליו, העצלות והרפיון. ונגד כל אלו באות כל המצוות הקשורות בחיי היום יומיים, ובפרט בחג הפסח אשר בו רבו כמו רבו עשיית המצוות וההכנות הדרושות ליום טוב, כגון מצה חרוסת בדיקת חמץ קמחא דפסחא לעניים, וכיו"ב.

וישים האדם לנגד עיניו הדברים האלה אשר אביא בעזה"י, אל תרדוף אחר התענוגים הנחשבים כיתר. אל תשתרר על שום אדם מישראל, כי כל ישראל בני מלכים הם, כולם ראויים למלכות, וכולם שווים לפני המב"ה לטובה ולגדולה ולתפארת, וזכור מה שאמר הכתוב (הושע י"א) כי נער ישראל ואהבהו, ואומר (דברים י"ד) בני אדם הם לה' אלדיכם. אל תתנשא על שום אדם מישראל, יהיה מי שיהיה. פתח ירך הרחבה ותן לעניים, ותן תודה להאל ב"ה על אשר זיכה אותך לחון ולתת לאחרים. הרגיש עמוק את מתנתו יתברך לך בידו הרחבה. ראה גם ראה כי יש בני אדם החשובים והמחוננים בכשרונות ובתכונות נאות ובמדות טובות וראויים להיות בני מלכים, ומ"מ הם מבקשים את מתנת ירך. שמח בחלק אשר חננך בוראך, ואמור בפיוך התהילה והתפארת לחיי העולמים. אם תשמור על כל זה, ודאי תזכה להתחדש בהתחדשות רוחנית, בחדש הנשגב הזה חדש ניסן.

חג הפסח הוא הנקרא בתורה חג המצות. יציאת מצרים היא גולת הכותרת של האותות והמופתים אשר אדון העולמים עשה לישראל, כי באותו זמן היתה ארץ מצרים אחת המדינות המפותחות ביותר במדע ופלוסופיה וכיו"ב. היא שלטה בכל העולם. ומאידך היא היתה שקועה בשפל מוסרי עמוק וירוד מאד כידוע מדברי חז"ל, והיא נקראת בשם ערוות הארץ (בראשית מ"ב). עם ישראל היו צריכים להגאל מגלות מצרים ביד רמה, שחרור מלא גשמי ורוחני, ותוך זמן קצר היו צריכים להתרומם לדרגה הרוחנית העליונה והגבוהה ביותר, כדי שיוכלו לקבל את התורה הקדושה.

ותכלית יציאת מצרים היא כדי לקבל את התורה הנאמר בה (שמות כ') אנכי ה' אלדיך, לא יהיה לך אלהים אחרים, להאמין שהקב"ה הוא אל אחד יחיד ומיוחד, ואין מקום כלל לאלהות אחרת. ובציווי האחרון העשירי, הקב"ה מצווה אותנו שאסור לקחת ולא להתאוות לשום דבר משל אחרים. כמו כן בחיים הפרטיים, הזמן המוקדש לעניינים גשמיים אכילה שתייה שינה ופרנסה וכיו"ב, הוא רב ביותר מהזמן המוקדש לעניינים רוחניים תורה תפילה ומצוות, הנותנים חירות אמיתית, עלייה לדרגה העליונה של גאולה פנימית, עדי הגיענו אל הגאולה האמיתית והשלימה בקרוב ע"י משיח צדקנו בב"א.

ריש לך לדעת כי בליל חג הפסח מתרבה ומתגדל ומתעצם אור החסד העליון במלוא זהרו ונוגהו, מן האור הגדול הכלול מעשר הספירות העליונות הכלולות בו. ובליל הסדר מתגלים האורות העליונים ללא הכנה, בבחינת אתערותא דלעילא. ואח"כ מסתלקים האורות, ובמשך כל מ"ט ימי הספירה יש על האדם לתקן את עצמו עד שיזכה מתוך אתערותא דלתתא לזכות בכל מילי. וכמבואר היטב בספר הקדוש נהר שלום לרבינו הרש"ש זלה"ה.

להצלחת ר' אברהם בן זכריה מדויל הי"ו הוא וב"ב

אלה פקודי המשכן (שמות לח. כא)

שמה י"ל שלשון פקודי לשון חסרון, כמו ויפקד מקום דוד. והענין שרמו בכאן תיבת אלה למה שחטאו בעגל ואמרו אלה אלהיך, אותו עון גורם חסרון ב', המקדשות וז"א אלה פקודי המשכן משכן. ואע"פ שרז"ל תבא אלה פקודי ותכפר על אלה אלהיך, מ"מ כיון שנכנסו ישראל לארץ ועבדו ע"ז כמ"ש כי מספר עריך היו אלהיך יהודה, חזר וניעור עון של עשיית העגל ונחרב בית ראשון גם שני. ואמר אשר פוקד ע"פ משה, ר"ל שנחסרו בשביל משה והוא בהקדים מ"ש רז"ל שמשח כמ"ש עשיית העגל כביכול ע"י ע"ר שקיבל מעצמו, כמ"ש לו ית' לך רד כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים.

סיבה שנית, לא נעשה העגל ויצא כתבנית שור אוכל עשב אלא מחמת אותו השם שכתב משה על הטס להעלות ארונו של יוסף וכתב בו עלה שור שור עלה, וע"ר השליכוהו לכור ויצא העגל כתבנית שור.

סיבה ג', והיא כשעלה אל ההר ואמר להם לסוף מ' יום אני בא בתוך שש שעות, כסבורים שאותו יום שעלה מן המנין, וטעו ומנו מעת עלייתו, וכשבאו שש ולא בא, נתגלגל הדבר ועשו את העגל, כדכתיב וירא העם כי בשש משה לרדת.

סיבה ד', שאלמלא לא כעס במי מריבה והכה הסלע מה שלא נצטוו ונגזר עליו שלא יכנס לא"י, שאלמלא נכנס, לא היה גלות ולא חרבן כנודע מדרז"ל. נמצא לפי זה כביכול גרם ב' מקדשות מחמת כל הנוכח וז"א אשר פוקד על פי משה.

(מים שאובים' למוהר"ר הלוי זצ"ל)

לעילוי נשמת
מרדכי בן שלמה חסיד
ובן עמי בן בנימין עוזיירי, תנצב"ה

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לרפואת
יוסף בן משה דנין
בשכחע"י

מהליכות אבותינו

תקנת קופת ההקדש

המשך משבוע שעבר ממה שכתב מהר"י יצחק הלוי זצ"ל בחיבורו 'קורות הזמן בתימן' עמ' 71 בזה"ל:

וענין יציאת הכסף שבקופה יהיה באופן זה:

א. מחלקים לעניים סמוך למועדים עזרה כספית על ידי משגיחים ממונים מכל רחוב, לפקח ולדעת במי שהוא זקוק, נותנים לו לתוך ביתו כסף בסתר.

ב. הקופה מטפלת ביולדות של העניים.

ג. פדיון שבויים.

ד. תמיכה לזקנים ולמי שאינם רואים ולנחשלים [נוקקים] בכל שבוע.

ה. צרכי קבורת מתי עניים.

ו. עוזרים בכסף לעניים לנישואין.

ז. שאם תיטרף בהמה לקצבים שמוכרים בשר לצבור, עוזרים להם בשליש דמיה והטרפה ימכרנה לעצמו, דהיינו העור והחלבים והשומן בלבד. אבל הבשר מאכילים לתורנגולים.

ח. מכסף הקופה קונים אדמה לבית עלמין כללי, משוחרר לכל בלי כסף.

ט. לתיקון מקואות לטהרה ולטבילה.

י. לתת שטיחים לבתי ספר בשביל תינוקות של בית רבן.

יא. קונים בהמה ומביאים אותה לשחטה לפני האימאם של אותו הזמן.

ובימי הרב יחיא יצחק עשה ברוח בינתו בענין אחר. שהיה שולח לפני המועדים שליח לחפש בכל המקומות בהמה מובחרת הכי טובה. ובכל חולי המועדים דפסח וסוכות הולך הרב הנזכר להקביל פני האימאם יחיא ונותן לו הבהמה לתוך הבית חיה. וכראות האימאם את העגלה, שהיא טובה וראויה לגדל ולדות ולחלב, משאירה תוך הבית. ועכשיו יש נמצא פרות עדרים בבית האימאם והיו ליזכרון טוב בשביל היהודים בעיני האימאם, ומתחסד עמהם.

יב. הממונה הכללי של הקופה שוכר מעוררים בלילה להעיר לאנשי העיר צנעא. האחד הולך בכל הרחובות ודופק בדלתות הבתים וקורא בשמות בעלי הבית. וזה אחרי חצות הלילה בשביל אותם שעומדים ללמוד תורה בישיבות בבתי מדרשות. והשני עם עלות השחר בשביל אותם שעומדים לתפלת שחרית, מעוררם לכך. וגם כן שאר צרכים שהם שייכים לצבור, על פי התקנות הידועות במושב של ההקדש הנזכר הקובע באיזה ענין מוציאים מקופת ההקדש כסף עבורו.

לא טוב להתחתן מאוחר

נערה צעירה מירושלים, הצטרפה לקרוביה שנסעו להקביל את פני רבנו חיים סנואני. כמו כולם ניגשה אף היא להתברך מפי הצדיק, רבנו הרעף עליה ברכות להצלחה ואמר לה בזו הלשון "תיהי משכילה ומצליחה בכל החכמות, והקב"ה יזמן לך בחור טוב שתוכלי לחיות עמו בטוב". כאן קטע רבנו את דבריו ופנה בשאלה לצעירה, מה גילה? — כשקיבל את התשובה שהנערה בת חמש עשרה שנה, נענה ואמר לה "בת שבע עשרה תתחתני ולא יותר, ואם לא תנשאי אז, אינני יודע מתי תתחתני, ובכן תגידי אמן", הבחורה ענתה אמן, ורבנו פנה לנוכחים ואמר "לא טוב, לא טוב להתחתן מאוחר... מי שמתחתן בגיל 25 זה מנהג שדים ב"מ".

סוף דבר, חלפו שנתים מאז, ושבע עשרה שנים מלאו לנערה. להוריה הוצע שידוך הגון עם בן תורה, אולם הבחורה סירבה לשמוע להצעות השידוכין שתכפו בזה אחר זה, בטענה שהיא צעירה לימים ואיננה בשלה לנישואין, ההצעות סרו מעל הפרק. שנתים שלש חלפו מאז, הבחורה שבגרה בינתים החלה מטה אזנה לשידוכין, אך לדאבוך כל הצעות השידוכין הסתיימו בכשלון חרוץ, ועד היום הזה טרם נישאה הבחורה לאיש. ממש כמאמר פיו של הצדיק "אם לא תנשאי בגיל שבע עשרה, אינני יודע מתי תתחתני!"

(דרך צדיקים ח"א עמ' 284)

עת צרה היא ליעקב

כתב מהרי"ץ בעץ חיים (ח"א דף עט.) בזה"ל: כשיש ח"ו מות בעיר אומרים כאן [לאחר פטום הקטורת קודם הפסוק ה' צבאות עמנו וגו'] רבון העולמים וכו'. ובשבת וי"ט אין אומרים אותו שאין צועקין בתחנה בשבת וי"ט.

וכ' בס' אה"י סגולה לזמן המגפה, יאמר ערב ובקר פטום הקטורת, גם ויאמר ה' אל משה קח לך סמים וכו' פנים ואחור, גם פסוק ה' צבאות וכו' כל פסוק ג"פ ואח"כ יאמר כולם כאחת ג"פ, ואח"כ יאמר ג"פ פ' ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכלכם וכו', ג"פ והורידו לאיש מנחה מעט צירי ומעט דיבש ניכאת ולויט ביטנים וש'קדים (ר"ת שלהם שם צדנלב"ש. ויש שמצרפים גם יו"ד של בטנים בזה השם כזה צדנליבש. עיין משנת חסידים סודו וחשבונו ושם באורך מביא תיקון לזמן המגפה במס' תיקון המגפה דף ק"ג ע"ב ואילך גם בס' חמ"י ח"ב מ"ש): על כן הורה מרן הגאון הגדול רבי יצחק רצאבי שליט"א פוסק עדת תימן, להוסיף ב'פטום הקטורת' אשר נאמר בסוף תפילת שחרית, את תפילת 'רבון העולמים באנו לחלות פניך' וכו'. וזהו נוסחו:

רבון העולמים באנו לחלות פניך שתמנע המגפה מעלינו ולא תתן המשחית לבא אל בתינו, ורחם עלינו ועל טפינו ועל עוללינו ועל כל ישראל עמך, וקבל תפלתנו כמו שקבלת קטרת הסמים שהקטיר לפניך אהרן הכהן כאשר החל הנגף בעם, שנאמר ויאמר משה אל אהרן קח את המחצתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת וחולך מזחה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני ה' החל הנגף: ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת ויכפר על העם: ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה: וכן פנחס שנאמר ויעמד פינחס ויפלו ותעצר המגפה וכן דוד שנאמר ויבן שם דוד מזבח לה' ויעל עלות ושלמים ויעתר ה' לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל: כי אתה אבינו ולך תלויות עינינו: רפאנו ה' ונרפא חושינו ונושעה כי תהלתנו אתה: שכן כתוב בתורתך והסיר ה' ממך כל חולי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם כך ונתנם בכל שונאין:

והעיר"ר הרה"ג משה רצאבי שליט"א, דמהרי"ץ כתב (לא נמצא בכל כת"י) דכאשר המגיפה עדיין לא פשתה בקרבם, יש לגרוס בתפילה זו 'שתמנע המגפה', שלא יפתח פיו לשטן ח"ו. אך כאשר כבר פשתה בקרבם יאמרו 'שתעצר המגפה וכו'.

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,

דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,

יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

הרב שוכר שרעבי זצ"ל נולד ביישוב בית עדאקה בשנת תר"כ בערך. למד אצל חכמי העיר צנעא, ואצל הרב דוד מזעקי, והרב ישראל עוזיירי. ת"ח מופלג. נפטר שנים ספורות לפני העלייה הגדולה.

תפארת בנים

מסיבות ושמחת פורים בגני התלמוד תורה

גני ילדים / תלמוד תורה

עשרת חיים

ע"ש המהרי"ץ ורובה"ק זצוק"ל לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
בנשיאות ובהכוונת מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה,
עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

**הודעה בדבר הרישום לגני ילדים ולתלמוד תורה
הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה**

לשנה"ל תשפ"א הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5

ולכיתות התלמוד תורה

לרישום: יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

יש להצטייד בצילום ת.ז. של שני ההורים + סכח

ב'עשרת חיים' שומרים על קדושת הילדים, סבסוד הסעות למוסדות, לנרשמים חדשים,
פרטים בפל': 050-4150896, באדיבות התורמים היקרים

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת קבלה

"כסא דנחמתא"

נשג קמי יידינו היקרים,
האחים האהובים
ה"ה מידד ואביחי שוסף הי"ו
ולאמס ולכל בני ביתם
בהסתלקות אבי המשפחה
ראובן משולם ז"ל
איש ישר וירא אלדי'ם,
שמה בתורה והזדכך בייסורים
דור ישרים הקים אשר בתשב"ר
חס תומכים,
השומרים מסורת בת אלפי שנים
תעמוד לו זכותו הרבה,
ובגן ערן לנפשו תהיה מנוחה
את בנו ובני משפחתו המב"ה יחס,
ובתוך אבל ציון עליהם ירחם
לימוד תשב"ר השנה יזקף לזכותו,
ויהיו עילוי גדול מאד לנשמתו
כאבים יחזרו את כאב המשפחה
תנחלת ונזות תלמוד תורה
'עשרת חיים' וכל התלמידים

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
e0504150896@gmail.com

לזש"ק
יובל בן דוד
ורות בת זכריה

לזש"ק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה